

Bruksela, 22 maja 2018 r.
(OR. en)

8959/18

DEVGEN 67
ACP 38
RELEX 407
FIN 387
OCDE 4
ONU 39
CLIMA 82
WTO 132

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	22 maja 2018 r.
Do:	Delegacje

Nr poprz. dok.:	8551/18
Dotyczy:	„Inwestycje w zrównoważony rozwój” i Sprawozdanie roczne 2018 dla Rady Europejskiej na temat celów w zakresie pomocy rozwojowej UE – Konkluzje Rady (22 maja 2018 r.)

Delegacje otrzymują w załączniku konkluzje Rady w sprawie „Inwestycji w zrównoważony rozwój” i Sprawozdania rocznego 2018 dla Rady Europejskiej na temat celów w zakresie pomocy rozwojowej UE, w wersji przyjętej przez Radę na 3618. posiedzeniu, które odbyło się w dniu 22 maja 2018 r.

„Inwestycje w zrównoważony rozwój” i Sprawozdanie roczne 2018 dla Rady Europejskiej na temat celów w zakresie pomocy rozwojowej UE

Konkluzje Rady

1. Rada przypomina znaczenie Programu działań z Addis Abeby (AAAA), który będąc integralną częścią agendy 2030, stanowi globalne ramy finansowania rozwoju. Ustanawia on nowy wzorzec służący realizacji celów zrównoważonego rozwoju dzięki skutecznemu wykorzystaniu wszystkich źródeł finansowania, jak również niefinansowych środków wdrożeniowych, uwypuklając zwłaszcza działania krajowe i prowadzenie racjonalnych polityk.
2. Przyjęty w czerwcu 2017 roku Europejski konsensus w sprawie rozwoju – opracowany na podstawie agendy 2030, programu z Addis Abeby, porozumienia klimatycznego z Paryża oraz ram z Sendai dotyczących ograniczania ryzyka klęsk żywiołowych – potwierdza zobowiązania UE i państw członkowskich na rzecz finansowania rozwoju.
3. Rada z zadowoleniem przyjmuje dokument roboczy służb Komisji „Investing in Sustainable Development – The EU at the forefront in implementing the Addis Ababa Action Agenda”¹
4. Rada docenia starania, jakich dołożyły UE i państwa członkowskie w latach 2015–2017, aby osiągnąć postęp w realizacji programu AAAA, i z zadowoleniem przyjmuje dobre wyniki, które dotychczas osiągnęły one w większości obszarów działania.
5. Rada podkreśla znaczenie wszystkich źródeł finansowania programu AAAA (publicznych i prywatnych, krajowych i międzynarodowych) oraz powtarza, jak ważne jest, by przyjąć kompleksowe i zintegrowane podejście w procesie wspierania krajów rozwijających się w uruchamianiu dodatkowego finansowania i innych środków wdrożeniowych. Rada odnotowuje, że UE i jej państwa członkowskie potwierdzają swoje zobowiązania na rzecz finansowania rozwoju.

¹ Dok. 8262/18 – SWD(2018) 148 final.

6. Rada uznaje, że osiągnięcie zintegrowanych i powiązanych celów określonych w agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 wymaga wspierających ram polityki na różnych poziomach oraz proaktywnych podejść, których celem jest osiągnięcie synergii między poszczególnymi politykami. Rada powtarza, że spójność polityki na rzecz rozwoju jest kluczowym elementem służącym osiągnięciu celów zrównoważonego rozwoju, a także ważnym elementem przyczyniającym się do realizacji szerszego celu polegającego na spójności polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju.
7. Rada oczekuje dalszych prac z Organizacją Narodów Zjednoczonych, międzynarodowymi instytucjami finansowymi oraz wielostronnymi i dwustronnymi bankami rozwoju w celu wdrażania programu AAAA oraz opracowania mechanizmów monitorowania jego wpływu oraz oceniania wyników, co tym samym zwiększy rozliczalność, przejrzystość i wartość dodaną. W tym kontekście Rada przyjmuje do wiadomości wynik oenzetowskiego Forum Rady Gospodarczo-Społecznej w sprawie Finansowania Rozwoju, które odbyło się w dniach 23–26 kwietnia 2018 r. w Nowym Jorku.

Krajowe zasoby publiczne

8. Rada przypomina, że uruchamianie i skuteczne korzystanie z krajowych finansów publicznych stanowią istotny składnik umowy społecznej pomiędzy rządem a obywatelami i mają kluczowe znaczenie dla inkluzywnego wzrostu, eliminacji ubóstwa, zmniejszania nierówności oraz dla zrównoważonego rozwoju. Mobilizację krajowych zasobów publicznych można by poprawić dzięki lepszym politykom podatkowym i lepszemu ściąganiu podatków. UE i jej państwa członkowskie zajmą się problemem unikania opodatkowania i nielegalnymi przepływami finansowymi oraz będą nadal wspierać reformę polityki podatkowej, administrację podatkową i międzynarodową współpracę w sprawach podatkowych, tak aby pomóc zwiększyć skuteczność, efektywność i sprawiedliwość systemów podatkowych w krajach partnerskich. Ponadto UE i jej państwa członkowskie będą w dalszym ciągu promować racjonalne i przejrzyste systemy zarządzania wydatkami publicznymi. Rada przypomina o znaczeniu propagowania skutecznego i efektywnej mobilizacji i wykorzystywania zasobów, także w drodze inicjatyw, takich jak podejście „Pobieraj więcej, wydawaj lepiej”.

9. Rada zauważa, że unijne wsparcie budżetowe przyczynia się do demokratycznego sprawowania rządów, zarządzania finansami publicznymi i mobilizacji dochodów krajowych w państwach partnerskich. Rada potwierdza, że UE i jej państwa członkowskie nadal angażują się, aby wspierać zwiększoną mobilizację dochodów krajowych; potwierdza także, że konieczne są dalsze starania. Rada potwierdza także, że wspiera Inicjatywę podatkową z Addis Abeby, w tym zobowiązanie jej członków do podwojenia wsparcia na rzecz mobilizacji dochodów krajowych do 2020 roku.
10. Rada wzywa do dalszego wspierania inicjatyw służących promowaniu dobrego zarządzania finansowego, zwiększaniu przejrzystości międzynarodowych transakcji finansowych oraz zwalczaniu korupcji, jurysdykcji niewspółpracujących w kwestiach podatkowych, nielegalnych przepływów finansowych, oszustw podatkowych, unikania opodatkowania i innych szkodliwych praktyk. UE i jej państwa członkowskie będą nadal zachęcały wszystkie kraje do udziału w międzynarodowej współpracy w sprawach podatkowych, dzieliły się informacjami ponad granicami oraz wspierały ramy regionalnej współpracy administracji podatkowych.

Krajowa i międzynarodowa prywatna działalność gospodarcza i w zakresie finansowania

11. UE i państwa członkowskie powinny nadal propagować środowisko sprzyjające wzrostowi krajowych i międzynarodowych prywatnych przepływów na rzecz inwestycji w zrównoważony rozwój.
12. Rada przypomina, że coraz bardziej rośnie rola sektora prywatnego w procesie wdrażania agendy 2030 i że jest on głównym twórcą godnych miejsc pracy, szczególnie dla kobiet i osób młodych, oraz inkluzywnego i zrównoważonego wzrostu. Rada wzywa do zapewnienia większej przejrzystości działań sektora prywatnego przyczyniających się do zrównoważonego rozwoju; wzywa także do dalszego wsparcia na rzecz poprawy klimatu inwestycyjnego, środowiska sprzyjającego prowadzeniu działalności gospodarczej oraz inkluzywnego i zrównoważonego rozwoju sektora prywatnego, zwłaszcza dla mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MMŚP). Europejski plan inwestycji powinien wzmocnić te starania i zwiększyć dostęp do finansowania dla MMŚP, zwłaszcza w przypadku przedsiębiorstw prowadzonych przez osoby młode i kobiety.

13. Rada potwierdza, że centralnymi elementami inwestycji sektora prywatnego, które muszą być wbudowane w odpowiednie modele biznesowe, powinny być: cieszące się międzynarodowym uznaniem standardy, wskazówki i zasady dotyczące praw człowieka, równość płci i zobowiązania do odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, środowiskowe oddziaływanie inwestycji i zrównoważonego rozwoju, przejrzystość, rozliczalność oraz społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw.
14. Rada przypomina, że przekazy pieniężne są kluczowym prywatnym źródłem finansowania dla krajów rozwijających się, mają podstawowe znaczenie dla zrównoważonego rozwoju w wielu krajach partnerskich i dlatego ich wpływ na rozwój powinien zostać maksymalnie wykorzystany. UE i jej państwa członkowskie będą pracować z partnerami z sektora prywatnego i innymi podmiotami na rzecz obniżenia kosztów przekazów migrantów do mniej niż 3% przelewanej kwoty. Rada wzywa Komisję i państwa członkowskie do dołożenia dodatkowych starań, aby zwiększyć produktywnie wykorzystanie przekazów.

Międzynarodowa współpraca na rzecz rozwoju

15. Rada potwierdza, że zgodnie z brzmieniem Traktatów współpraca na rzecz rozwoju jest kluczowym priorytetem w stosunkach zewnętrznych UE, a jej podstawowym celem jest ograniczenie i, w perspektywie długoterminowej, likwidacja ubóstwa.
16. Rada z zadowoleniem przyjmuje opublikowanie przez Komisję wstępnych informacji dotyczących oficjalnej pomocy rozwojowej UE (ODA) w roku 2017²; wśród tych informacji znalazła się też analiza tendencji w odniesieniu do zbiorowych i indywidualnych zobowiązań państw UE dotyczących ODA³. Rada kładzie nacisk na fakt, że ODA jest istotnym elementem ogólnego systemu finansowania dostępnego dla krajów rozwijających się, pełni w tym systemie rolę katalizatora oraz stanowi zasadniczy składnik Programu działań z Addis Abeby. Chociaż ODA dla ogółu krajów rozwijających się jest ilościowo niewielka, pozostaje jednym z głównych źródeł finansowania dla krajów najuboższych i krajów najsłabiej rozwiniętych, a także państw niestabilnych i będących w stanie konfliktu, którym szczególnie brak krajowych zdolności do pozyskiwania finansowania z innych źródeł.

² https://ec.europa.eu/europeaid/news-and-events/eu-remains-worlds-leading-donor-development-assistance-eu757-billion-2017_en

³ Konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 16 i 17 czerwca 2005 r. (dok. 10255/1/05), konkluzje Rady z 10 i 11 listopada 2008 r. (dok. 15480/08) i konkluzje Rady z 26 maja 2015 r. (dok. 9241/15). Zob. informacje o zobowiązaniach w załączniku.

17. W dniu 17 czerwca 2010 r. Rada Europejska zwróciła się do Rady o sporządzanie corocznych sprawozdań na temat zobowiązań UE i państw członkowskich dotyczących ODA oraz realizacji tych zobowiązań. Niniejszy dokument jest ósmym sprawozdaniem złożonym Radzie Europejskiej na tej podstawie.
18. Mając na uwadze powyższe, Rada pragnie przekazać Radzie Europejskiej następujące informacje:
- a. UE i jej państwa członkowskie utrzymały swoją pozycję największego darczyńcy ODA w skali światowej (zob. diagram 1) – wkład UE wyniósł 57% całkowitej ODA na rzecz krajów rozwijających się świadczonej przez członków Komitetu Pomocy Rozwojowej (DAC) OECD.
 - b. W 2017 roku ogólnounijna kwota ODA osiągnęła 75,7 mld EUR, co stanowi 0,50% unijnego dochodu narodowego brutto (DNB)⁴. Ogólnounijna kwota ODA obniżyła się o 2,4% w ujęciu nominalnym z kwoty 77,5 mld EUR, najwyższego jej dotychczasowego poziomu, który osiągnięto w 2016 roku i który odpowiadał 0,53% unijnego DNB. Cztery państwa członkowskie UE osiągnęły lub przekroczyły zakładany udział ODA w DNB wynoszący 0,7 % (zob. diagram 2 i tabela 1). W pięciu państwach członkowskich stosunek ODA do DNB wzrósł, a w dziewięciu pozostał stabilny. W odróżnieniu od stosunku ODA/DNB w UE, średnia krajów-członków DAC OECD spoza UE utrzymała się w 2017 r. na poziomie 0,21% DNB (czyli takim samym jak w 2016 r.)⁵.

⁴ Ogólnounijna kwota ODA to suma ODA pochodzącej od państw członkowskich UE oraz nieprzypisanej państwom członkowskim części ODA udzielanej przez instytucje UE. Większość wydatków instytucji UE na rzecz ODA jest, do celów sprawozdawczości dotyczącej ODA/DNB, przypisywana państwom członkowskim UE, tj. dane dotyczące państw członkowskich zawierają część wydatków instytucji. ODA udzielana poprzez Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) z jego zasobów własnych nie jest przypisywana państwom członkowskim i dodaje się ją do ODA państw członkowskich.

⁵ Zastosowana metoda pozwala na oddanie jako wzrostu jedynie zmian przekraczających 0,01%; zmiany mniejsze niż 0,01% oddawane są jako stan stabilny. Na przykład w 2017 r. Portugalia zwiększyła ODA o 0,01% i zgodnie ze stosowaną metodą stan ten uznawany jest za stabilny.

c. Zmniejszenie o 80% kwot operacji dotyczących redukcji długu przez państwa członkowskie w porównaniu z wyjątkowym rokiem 2016 oraz wyższa kwota środków powracających do Europejskiego Banku Inwestycyjnego z tytułu pożyczek, co obniżyło ODA zgłoszone przez EBI o 28% w porównaniu z 2016 rokiem, przyczyniły się do niższego poziomu ogólnounijnej kwoty ODA w 2017 roku. Ponadto poziom kosztów przyjmowania uchodźców wewnątrz krajów darczyńców⁶ zgłoszonych jako ODA przez kilku członków DAC uległ obniżeniu z 11,2 mld EUR w 2016 roku do 10,3 mld EUR. Spadek ten oznacza, że do niektórych krajów UE napłynęło w 2017 roku mniej nowych uchodźców, gdyż wydatki z tytułu przyjmowania uchodźców są rejestrowane jako ODA jedynie w pierwszym roku pobytu uchodźców w kraju przyjmującym.

19. Rada potwierdza polityczne przywództwo i zaangażowanie na rzecz pomocy rozwojowej oraz przypomina o indywidualnych i łącznych zobowiązaniach UE i jej państw członkowskich na rzecz ODA, powtórzonych w Europejskim konsensusie w sprawie rozwoju, którym kierują się instytucje UE i państwa członkowskie w swoich działaniach w ramach współpracy ze wszystkimi krajami rozwijającymi się. UE i jej państwa członkowskie podejmą realistyczne sprawdzalne działania, aby zrealizować te zobowiązania, i będą w dalszym ciągu monitorować postępy i składać roczne sprawozdania w celu zapewnienia przejrzystości i publicznej rozliczalności. Rada wyraża zaniepokojenie spadkiem ODA w 2017 roku, który nastąpił po czterech kolejnych latach wzrostu prowadzącego do celu, aby łącznie przeznaczać na ODA 0,7 % DNB. Rada powtarza, że należy dołożyć więcej starań, aby osiągnąć ten cel.
20. Rada zauważa z rosnącym zaniepokojeniem, że UE, pozostając na poziomie 0,11% DNB w 2016 roku, nie zbliżyła się do osiągnięcia wspólnego celu polegającego na zapewnieniu pomocy krajom najsłabiej rozwiniętym (LDC) w wysokości 0,15% – 0,20% DNB w perspektywie krótkoterminowej⁷. Rada jest zaniepokojona tendencją, jaką wykazuje ODA przekazywana krajom LDC w postaci części DNB w ostatnich trzech latach, a także spadkiem ODA dostarczanej krajom LDC w stosunku do ogólnounijnej kwoty ODA. Rada przypomina o łącznym zobowiązaniu UE w odniesieniu do ODA przekazywanej krajom LDC.

⁶ Takie koszty mogą być zgłaszane jako ODA wyłącznie zgodnie z zasadami Komitetu Pomocy Rozwojowej OECD, a sprawozdawczość ogranicza się do kosztów poniesionych w ciągu pierwszych 12 miesięcy pobytu uchodźców.

⁷ Rok 2016 to ostatni okres, dla którego dostępne są pełne dane. W tym właśnie roku sześć państw członkowskich UE przekroczyło cel roku 2020 dla ODA przekazywanej krajom LDC wynoszący 0,15% DNB, patrz tabela 2.

21. Rada podkreśla, jak bardzo istotne jest, by zwracać uwagę na różnorodność sytuacji i specyficznych wyzwań dla krajów, których status uległ zmianie z kraju o niskim dochodzie na kraj o średnim dochodzie. UE i jej państwa członkowskie będą angażować się we współpracę na rzecz rozwoju, dialog merytoryczny i partnerstwa z krajami o średnim dochodzie w zakresie zrównoważonego rozwoju i eliminacji ubóstwa oraz w kwestii nierówności w dochodach i innych wspólnych interesów. W przypadku bardziej zaawansowanych krajów rozwijających się (lub też krajów znajdujących się na drodze do uzyskania tego statusu), które wymagają mniejszej liczby preferencyjnych form pomocy lub w ogóle ich nie potrzebują, Rada przypomina, że UE i jej państwa członkowskie opracują innowacyjne formy zaangażowania, w tym w ramach współpracy na rzecz rozwoju i poza nią.
22. Rada wzywa Komisję, by podjęła działania i uruchomiła inicjatywy służące zrównoważonemu finansowaniu Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i celów zrównoważonego rozwoju oraz pomagające wypełnić zobowiązania w ramach ODA, w tym w odniesieniu do krajów najsłabiej rozwiniętych.
23. W kontekście polityki rozwojowej Rada uznaje także szczególne wyzwania, przed którymi stoją kraje rozwijające się w Afryce, i w tym względzie podkreśla znaczenie kierowania ODA na ten kontynent, przy pełnym poszanowaniu indywidualnych priorytetów państw członkowskich w zakresie pomocy rozwojowej.
24. Rada powtarza, że skuteczność pomocy rozwojowej ma podstawowe znaczenie dla realizacji celów zrównoważonego rozwoju i powinna ona stanowić podwaliny wszystkich form współpracy na rzecz rozwoju. UE i jej państwa członkowskie są zdeterminowane, by stosować się do zasad skuteczności pomocy rozwojowej uzgodnionych w globalnym partnerstwie w sprawie skutecznej współpracy na rzecz rozwoju (GPEDC), uznają, że poczyniono znaczne postępy w tym zakresie zgodnie z oceną podmiotu monitorującego GPEDC, ale mimo to konieczne są dalsze starania. Rada z zadowoleniem przyjmuje wspólne działania i osiągnięcia w zakresie wspólnego planowania: pod koniec 2017 roku sfinalizowano 21 dokumentów z cyklu wspólnego planowania. Rada wzywa państwa członkowskie, by w większym stopniu angażowały się w skuteczność pomocy rozwojowej, w tym w kontekście GPEDC, oraz by kontynuowały wspólne planowanie i wspólne wdrażanie. Rada powtarza, że należy skutecznie i efektywnie korzystać z wszystkich zasobów współpracy na rzecz rozwoju zgodnie z zasadami skuteczności pomocy rozwojowej.

25. Rada oczekuje postępów w opracowaniu nowego statystycznego miernika całkowitego oficjalnego wsparcia na rzecz zrównoważonego rozwoju (TOSSD) drogą otwartych, pluralistycznych i przejrzystych dyskusji na forum międzynarodowej grupy zadaniowej. Nie umniejszając roli, jaką spełnia ODA, Rada podkreśla, że TOSDD pomoże lepiej zmierzyć i zwiększyć przejrzystość dotyczącą zasobów, wiedzę na ich temat oraz ich rozpoznawalność z myślą o realizacji agendy 2030.
26. Rada z zadowoleniem przyjmuje starania UE i państw członkowskich, by wygenerować zasoby na rozwój dzięki stosowaniu innowacyjnych mechanizmów finansowania. Rada wzywa do dalszych wysiłków w tej dziedzinie, w tym przez szybkie wdrożenie Planu inwestycji zewnętrznych.
27. Rada z zadowoleniem przyjmuje także ciągle starania, by zwiększać zasoby umożliwiające zajęcie się kwestiami migracji i rozwoju; na przykład dzięki kryzysowemu funduszuowi powierniczemu UE na rzecz Afryki, którego wartość wynosi 3,4 mld EUR.
28. Rada przypomina o ogólnoświatowym zobowiązaniu, by do 2020 roku wspólnie uruchamiać z różnych źródeł 100 mld USD rocznie na finansowanie działań związanych ze zmianą klimatu. Rada wzywa inne kraje rozwinięte, by respektowały swoje zobowiązania i wprowadzały odpowiednie zachęty sprzyjające uruchamianiu prywatnego finansowania, aby osiągnąć ten wspólny cel. Rada podkreśla, jak ważne jest, by przepływy finansowe były zgodne ze ścieżką redukcji emisji gazów cieplarnianych i rozwoju odpornego na zmianę klimatu. Rada podkreśla znaczenie systematycznego włączania kwestii związanych ze zmianą klimatu i środowiskiem do wszystkich sektorów i instrumentów współpracy UE i jej państw członkowskich.
29. Rada podkreśla wyjątkowe znaczenie ODA dla realizacji celów z Aichi na rzecz bioróżnorodności oraz celów zrównoważonego rozwoju związanych z bioróżnorodnością; uwypukla istotny udział UE i jej państw członkowskich w realizacji celu międzynarodowego finansowania w związku z konferencją w sprawie różnorodności biologicznej. Rada zwraca ponadto uwagę, jak istotne jest, aby przynajmniej utrzymać poziom tych starań do 2020 roku zgodnie z ogólnoświatowym zobowiązaniem. Rada w dalszym ciągu wskazuje, że międzynarodowe przepływy finansowe stanowią uzupełnienie intensywniejszego przeznaczania krajowych zasobów na bioróżnorodność, w tym drogą innowacyjnych mechanizmów finansowych i poprzez sprawozdawczość; przepływom tym musi też towarzyszyć takie intensywniejsze przeznaczanie krajowych zasobów, także po 2020 roku.

30. Rada powtarza zobowiązanie UE do przeznaczania co najmniej 20 % swojej ODA na włączenie społeczne i rozwój społeczny. Podkreśla ponadto, że UE i jej państwa członkowskie propagują prawa kobiet i dziewcząt, równouprawnienie płci, a także wzmacnianie pozycji kobiet i dziewcząt oraz ich ochronę, traktując te kwestie jako przekrojowy priorytet we wszystkich obszarach działania.

Handel międzynarodowy jako motor rozwoju

31. Rada przypomina, że handel jest jednym z kluczowych czynników wpływających na inkluzywny wzrost i zrównoważony rozwój; stanowi też jeden z podstawowych środków wdrażania agendy 2030. W tym kontekście UE i państwa członkowskie zdecydowanie wspierają wielostronny system handlowy oraz Światową Organizację Handlu. UE i państwa członkowskie są zaangażowane w pobudzanie handlu międzynarodowego jako motoru rozwoju, pamiętając o zasadach praw człowieka i naszym zobowiązaniu na rzecz celów zrównoważonego rozwoju. UE jest największym partnerem handlowym krajów najsłabiej rozwiniętych i powinna pozostać rynkiem najbardziej na nie otwartym.
32. Rada zachęca, by w dalszym ciągu zwiększać pomoc dla handlu zgodnie z poprzednimi konkluzjami, w tym z zobowiązaniem UE i jej państw członkowskich do zwiększenia pomocy dla handlu przeznaczonej dla krajów LDC, aby osiągnąć wynik stanowiący ćwierć ich łącznych wydatków w tym obszarze, co poprawi zdolności eksportowe tych krajów, a tym samym przyczyni się do podwojenia ich udziału w światowych rynkach eksportowych.

Dług i zdolność obsługi zadłużenia

33. Rada powtarza zobowiązanie UE do propagowania odpowiedzialnych praktyk w zakresie zaciągania i udzielania pożyczek, w tym gdy UE w swojej pomocy zagranicznej stosuje łączenie dotacji i pożyczek, jak również do wspierania koordynacji, dialogu i przejrzystości wśród interesariuszy. Odnotowując z niepokojem intensyfikację problemów związanych z zadłużeniem w krajach rozwijających się, Rada podkreśla, jak ważne jest wspieranie wysiłków krajów rozwijających się, by nie dopuszczać do niekontrolowanego poziomu zadłużenia; wsparcie to odbywa się drogą dialogu merytorycznego i budowania zdolności w zakresie zarządzania długiem, zarządzania finansami publicznymi oraz mobilizacji dochodów krajowych. UE i państwa członkowskie promują również udział wierzycieli z państw rozwijających się w dyskusjach na temat zadłużenia na różnych forach, zwłaszcza w Klubie Paryskim jako głównym międzynarodowym forum poświęconym restrukturyzacji oficjalnego zadłużenia dwustronnego. Rada przypomina, że łączenie powinno w pełni uwzględniać zdolność obsługi zadłużenia i rozliczalność oraz unikać zakłóceń rynku i ryzyk budżetowych.

Rozwiązywanie kwestii systemowych

34. Rada z zadowoleniem przyjmuje aktywną rolę, jaką UE i jej państwa członkowskie odgrywają w propagowaniu i realizacji reformy zarządzania międzynarodowego, a także rolę UE i jej państw członkowskich we wspieraniu udziału państw rozwijających się w zarządzaniu międzynarodowym. UE i jej państwa członkowskie będą nadal aktywnie wspierać propozycje sekretarza generalnego ONZ dotyczące reformy ONZ, w tym reformy systemu pomocy rozwojowej ONZ.

Nauka, technologie, innowacje i budowanie zdolności

35. Rada przypomina kluczowe znaczenie zarówno technologii informacyjno-komunikacyjnych jak i nauki, technologii i innowacji, aby móc czerpać korzyści z cyfryzacji na rzecz poprawy jakości życia, a także by podjąć podstawowe wyzwania, jakie niesie ze sobą rewolucja technologiczna. Rada zachęca Komisję i państwa członkowskie do prac na rzecz lepszego upowszechniania rozwiązań cyfrowych oraz do promowania technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz nauki, technologii i innowacji, w tym w celu budowania zdolności w dziedzinie badań – jest to nieodzowne dla pobudzenia innowacji w krajach rozwijających się. Rada przypomina, że kraje rozwinięte oraz w coraz większym stopniu gospodarki wschodzące mają do odegrania ważną rolę w odniesieniu do rozwoju, transferu i upowszechniania technologii, budowania zdolności oraz współpracy naukowej i technologicznej, w tym z krajami najsłabiej rozwiniętymi.

Monitorowanie danych i działania następne

36. Rada przypomina, że UE wspiera opracowanie globalnych ram wskaźników monitorowania realizacji agendy 2030 w oparciu, na ile to możliwe, o istniejące wskaźniki, aby zapewnić solidne zbiory danych i efektywne kosztowo rozwiązania; nie wyklucza jednak możliwości opracowania nowych wskaźników. Rada uważa, że UE i państwa członkowskie powinny zwiększyć wsparcie na budowanie zdolności udzielane krajom rozwijającym się i istotnie poprawić dostępność danych o wysokiej jakości, rzetelnych i dostarczanych terminowo, aby nadal wspierać starania zmierzające do poprawy zakresu i jakości danych dla państw rozwijających się.

Poprzednie zobowiązania i cele UE dotyczące oficjalnej pomocy rozwojowej

(konkluzje Rady z dnia 24 maja 2005 r., dok. 9266/05, pkt 4)

„Osiągnięcie MDG [milenijnych celów rozwoju] wymaga pilnego zwiększenia ODA. (...) UE zgadza się na nowy, wspólny cel unijny zakładający osiągnięcie w 2010 r. ODA w wysokości 0,56 % DNB, co oznacza osiągnięcie do tego czasu dodatkowych 20 mld EUR ODA rocznie.

(i) Państwa członkowskie, które nie osiągnęły jeszcze poziomu ODA równego 0,51 % DNB, podejmują się osiągnięcia tego poziomu do 2010 r., w ramach ich procesów rozdziału środków budżetowych; te, które przekroczyły już ten poziom, zobowiązują się do niezaprzestawania wysiłków.

(ii) Państwa członkowskie, które przystąpiły do UE po 2002 r. i które nie osiągnęły poziomu ODA równego 0,17 % DNB, czynią wysiłki zmierzające do osiągnięcia go, w ramach ich procesów rozdziału środków budżetowych, do 2010 r.; te, które już go przekroczyły, zobowiązują się do niezaprzestawania wysiłków.

(iii) Państwa członkowskie zobowiązują się do osiągnięcia poziomu ODA równego 0,7 % DNB do 2015 r.; te, które już go osiągnęły, zobowiązują się do zachowania poziomu przewyższającego ten cel; państwa członkowskie, które przystąpiły do UE po 2002 r., będą czyniły wysiłki zmierzające do zwiększenia ich ODA do 2015 r. do poziomu 0,33 % DNB”.

Obecne zobowiązania i cele UE dotyczące oficjalnej pomocy rozwojowej

(konkluzje Rady z dnia 26 maja 2015 r., dok. 9241/15, pkt 31–33)

„UE i jej państwa członkowskie są hojnymi darczyńcami oficjalnej pomocy rozwojowej – w ostatnich latach przekazywały rocznie kwotę stanowiącą ponad połowę wartości tej pomocy. Choć ODA dla ogółu krajów rozwijających się jest ilościowo niewielka, pozostaje ważnym źródłem finansowania dla krajów najsłabiej rozwiniętych i państw niestabilnych, którym szczególnie brak krajowych zdolności do pozyskiwania finansowania z innych źródeł. ODA może również dać impuls do większego wykorzystywania innych środków realizacji, w szczególności krajowego finansowania publicznego i inwestycji sektora prywatnego, ale również nauki, technologii i innowacji.

W związku z tym UE potwierdza swoje zbiorowe zobowiązanie do zrealizowania celu polegającego na przekazywaniu 0,7 % DNB na cele ODA w trakcie trwania programu działań na okres po roku 2015. Państwa członkowskie, które wstąpiły do UE przed rokiem 2002, potwierdzają swoje zobowiązanie do zrealizowania powyższego celu z uwzględnieniem sytuacji budżetowej, a te z nich, które ten cel zrealizowały, zobowiązują się do utrzymania pomocy na tym poziomie lub przekroczenia tego celu; państwa członkowskie, które zostały członkami UE po 2002 roku, starają się zwiększyć swój cel w zakresie ODA do 0,33 % DNB.

Spółeczność międzynarodowa również powinna pomagać kierować zasoby tam, gdzie są najbardziej potrzebne, zwłaszcza do krajów najsłabiej rozwiniętych oraz państw niestabilnych i dotkniętych konfliktem. W kontekście ogólnego zobowiązania w zakresie ODA i przy pełnym poszanowaniu priorytetów poszczególnych państw członkowskich w zakresie pomocy rozwojowej, UE potwierdza swoje zobowiązanie do wspierania krajów najsłabiej rozwiniętych. UE podejmuje się wspólnie zrealizować cel polegający na przekazaniu 0,15–0,20 % DNB na cele ODA krajom najsłabiej rozwiniętym w krótkim terminie i osiągnąć poziom przekazywania 0,20 % DNB na rzecz tych krajów w trakcie trwania programu działań na okres po roku 2015”.

Diagram nr 1 – Ogólnounijnijna ODA w porównaniu z darczyńcami z krajów-członków DAC spoza UE

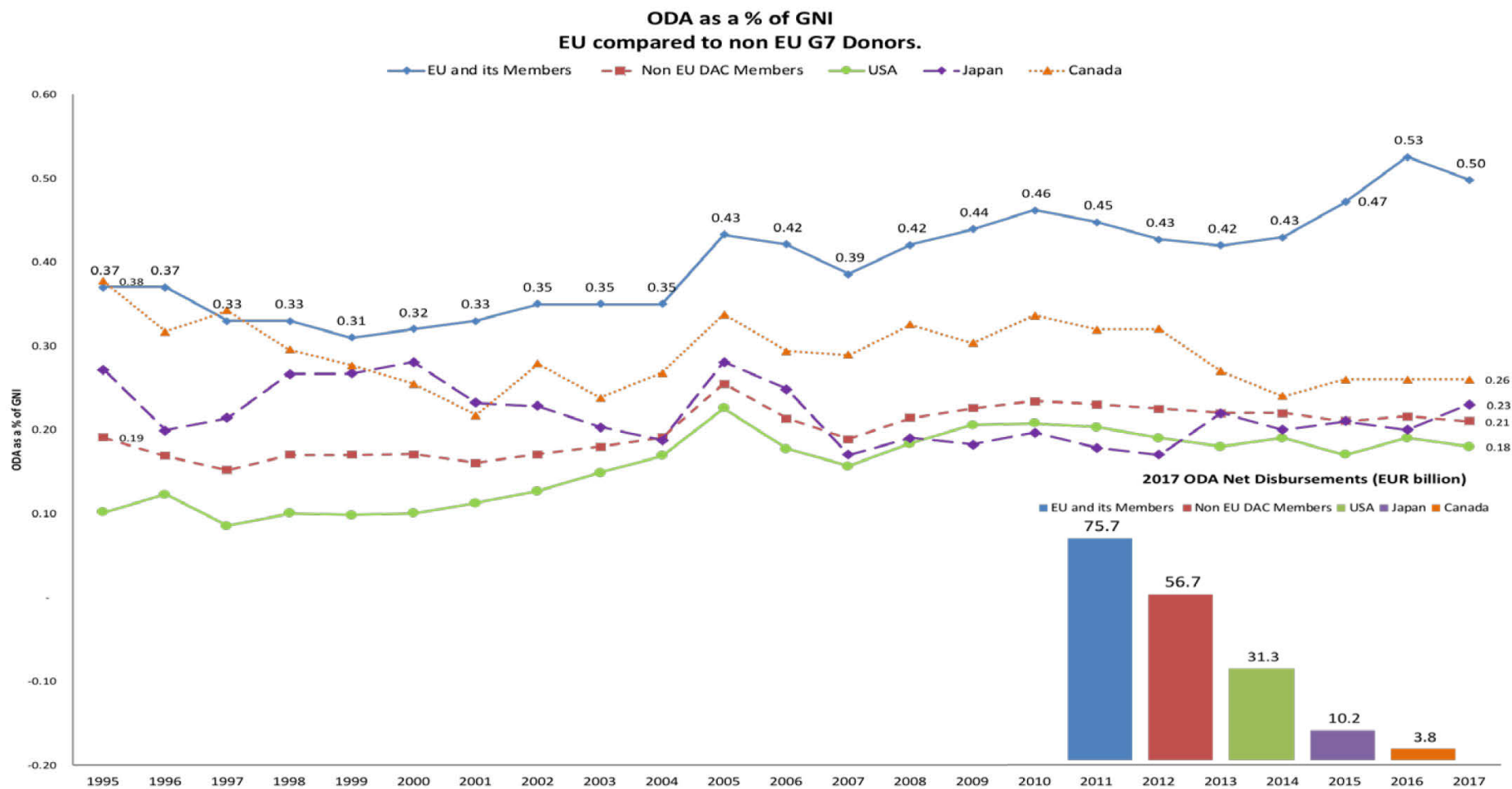
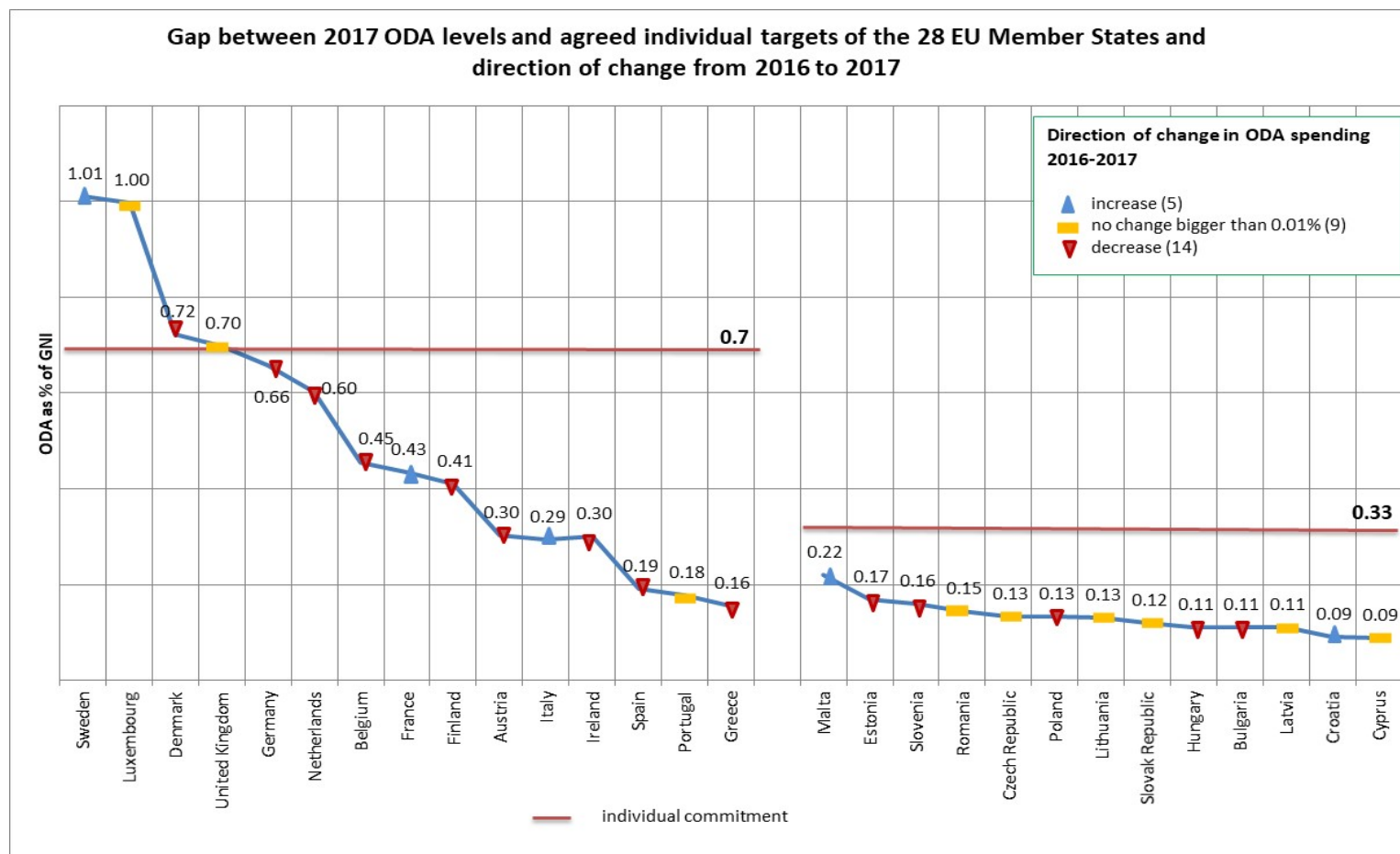

Diagram nr 2 – Różnica między poziomami ODA w roku 2017 a uzgodnionymi indywidualnymi celami 28 państw członkowskich UE oraz kierunek zmiany od 2016 do 2017 roku¹.

¹ Zastosowana metoda pozwala na oddanie jako wzrostu jedynie zmian przekraczających 0,01%; zmiany mniejsze niż 0,01% oddawane są jako stan stabilny. Na przykład w 2017 r. Portugalia zwiększyła ODA o 0,01% i zgodnie ze stosowaną metodą stan ten uznawany jest za stabilny.

Tabela nr 1 – Ogólnounijna kwota (netto) ODA w latach 2004-2017

Państwo członkowskie	2004		2005		2006		2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013		2014		2015		2016		2017	
	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB
Austria	545	0,23	1 266	0,52	1 194	0,47	1 321	0,50	1 188	0,43	820	0,30	912	0,32	799	0,27	860	0,28	882	0,27	930	0,28	1 193	0,35	1 479	0,42	1 091	0,30
Belgia	1 178	0,41	1 580	0,53	1 575	0,50	1 425	0,43	1 654	0,48	1 874	0,55	2 268	0,64	2 019	0,54	1 801	0,47	1 732	0,45	1 845	0,46	1 717	0,42	2 080	0,55	1 955	0,45
Bułgaria	–	–	–	–	1	0,00	17	0,06	13	0,04	12	0,04	31	0,09	35	0,09	31	0,08	37	0,10	37	0,09	37	0,09	61	0,13	55	0,11
Chorwacja	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	15	0,03	15	0,03	32	0,07	54	0,12	46	0,09	37	0,07	44	0,09
Cypr	4	0,03	12	0,09	21	0,15	25	0,17	26	0,17	33	0,20	39	0,23	27	0,16	20	0,12	15	0,10	15	0,10	16	0,09	16	0,09	16	0,09
Republika Czeska	87	0,11	109	0,11	128	0,12	131	0,11	173	0,12	154	0,12	172	0,13	180	0,12	171	0,12	159	0,11	160	0,11	179	0,12	235	0,14	242	0,13
Dania	1 640	0,85	1 697	0,81	1 782	0,80	1 872	0,81	1 944	0,82	2 018	0,88	2 168	0,91	2 108	0,85	2 095	0,83	2 205	0,85	2 264	0,86	2 313	0,85	2 142	0,75	2 130	0,72
Niemcy	4	0,05	8	0,08	11	0,09	12	0,08	15	0,10	13	0,10	14	0,10	17	0,11	18	0,11	23	0,13	28	0,14	31	0,15	39	0,19	38	0,17
Finlandia	547	0,37	726	0,46	665	0,40	717	0,39	808	0,44	926	0,54	1 006	0,55	1 011	0,53	1 027	0,53	1 081	0,54	1 232	0,59	1 161	0,55	958	0,44	935	0,41
Francja	6 820	0,41	8 067	0,47	8 445	0,47	7 220	0,38	7 562	0,39	9 049	0,47	9 751	0,50	9 348	0,46	9 358	0,45	8 543	0,41	8 005	0,37	8 149	0,37	8 701	0,38	10 080	0,43

Państwo członkowskie	2004		2005		2006		2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013		2014		2015		2016		2017	
	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DN B	mln EUR	% DN B	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB
Niemcy	6 064	0,28	8 112	0,36	8 313	0,36	8 978	0,37	9 693	0,38	8 674	0,35	9 804	0,39	10 136	0,39	10 067	0,37	10 717	0,38	12 486	0,42	16 173	0,52	22 368	0,70	21 895	0,66
Grecja	258	0,16	309	0,17	338	0,17	366	0,16	488	0,21	436	0,19	383	0,17	305	0,15	255	0,13	180	0,10	186	0,11	215	0,12	333	0,19	281	0,16
Węgry	56	0,07	81	0,11	119	0,13	76	0,08	74	0,08	84	0,10	86	0,09	100	0,11	92	0,10	97	0,10	109	0,11	140	0,13	180	0,17	132	0,11
Irlandia	489	0,39	578	0,42	814	0,54	871	0,55	921	0,59	722	0,54	676	0,52	657	0,51	629	0,47	637	0,46	615	0,38	648	0,32	726	0,32	717	0,30
Włochy	1 981	0,15	4 096	0,29	2 901	0,20	2 901	0,19	3 370	0,22	2 368	0,16	2 262	0,15	3 111	0,20	2 129	0,14	2 566	0,17	3 022	0,19	3 610	0,22	4 601	0,27	5 086	0,29
Łotwa	7	0,06	9	0,07	9	0,06	12	0,06	15	0,07	15	0,07	12	0,06	14	0,07	16	0,08	18	0,08	19	0,08	21	0,09	27	0,11	29	0,11
Litwa	7	0,04	12	0,06	20	0,08	35	0,11	33	0,11	26	0,11	28	0,10	37	0,13	40	0,13	38	0,11	34	0,10	43	0,14	52	0,14	52	0,13
Luksemburg	190	0,79	206	0,79	232	0,89	274	0,92	288	0,97	298	1,04	304	1,05	294	0,97	310	1,00	323	1,00	319	1,06	327	0,95	354	1,00	377	1,00
Malta	8	0,18	7	0,17	7	0,15	8	0,15	11	0,20	10	0,18	10	0,18	14	0,25	14	0,23	14	0,20	15	0,20	15	0,17	19	0,20	23	0,22
Niderlandy	3 384	0,73	4 115	0,82	4 343	0,81	4 547	0,81	4 848	0,80	4 615	0,82	4 800	0,81	4 563	0,75	4 297	0,71	4 094	0,67	4 200	0,64	5 162	0,75	4 491	0,65	4 395	0,60
Polska	95	0,05	165	0,07	239	0,09	265	0,10	258	0,08	269	0,09	285	0,08	300	0,08	328	0,09	355	0,10	341	0,09	397	0,10	600	0,15	598	0,13
Portugalia	830	0,63	303	0,21	316	0,21	344	0,22	430	0,27	368	0,23	490	0,29	509	0,31	452	0,28	368	0,23	324	0,19	278	0,16	310	0,17	336	0,18
Rumunia	–	–	–	–	3	0,00	84	0,07	85	0,09	110	0,08	86	0,07	118	0,09	111	0,08	101	0,07	162	0,11	143	0,09	243	0,15	250	0,15
Republika Słowacka	23	0,07	46	0,12	44	0,10	49	0,09	64	0,10	54	0,09	56	0,09	62	0,09	62	0,09	65	0,09	63	0,09	77	0,10	96	0,12	100	0,12

Państwo członkowskie	2004		2005		2006		2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013		2014		2015		2016		2017	
	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DN B	mln EUR	% DN B	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB	mln EUR	% DNB
Słowenia	25	0,10	28	0,11	35	0,12	40	0,12	47	0,13	51	0,15	44	0,13	45	0,13	45	0,13	46	0,13	46	0,12	57	0,15	74	0,19	68	0,16
Hiszpania	1 962	0,24	2 429	0,27	3 038	0,32	3 755	0,37	4 761	0,45	4 728	0,46	4 492	0,43	3 001	0,29	1 585	0,16	1 789	0,17	1 415	0,13	1 259	0,12	3 868	0,35	2 142	0,19
Szwecja	2 191	0,78	2 705	0,94	3 151	1,02	3 170	0,93	3 281	0,98	3 266	1,12	3 423	0,97	4 030	1,02	4 077	0,97	4 389	1,01	4 698	1,09	6 391	1,41	4 425	0,94	4 889	1,01
Zjednoczone Królestwo	6 362	0,36	8 667	0,47	9 926	0,51	7 194	0,36	7 973	0,43	8 102	0,51	9 855	0,57	9 948	0,56	10 808	0,56	13 498	0,71	14 551	0,70	16 718	0,70	16 325	0,70	15 915	0,70
Ogółem UE15	34 441	0,35	44 856	0,44	47 033	0,43	44 954	0,39	49 207	0,43	48 264	0,45	52 594	0,46	51 840	0,44	49 749	0,42	53 003	0,44	56 091	0,44	65 314	0,49	73 162	0,54	72 223	0,52
Ogółem UE13	316	0,07	476	0,09	637	0,09	753	0,09	815	0,09	831	0,10	863	0,09	965	0,10	964	0,10	1 000	0,10	1 083	0,10	1 203	0,11	1 679	0,14	1 647	0,13
Ogółem UE28	34 756	0,34	45 332	0,42	47 670	0,41	45 706	0,37	50 021	0,40	49 096	0,42	53 457	0,44	52 805	0,42	50 713	0,39	54 004	0,41	57 174	0,41	66 516	0,46	74 841	0,51	73 870	0,49
Instytucje UE																												
Kwota ODA nieprzypisana państwom członkowskim UE																												
Państwa	1 173	0,01	1 385	0,01	1 636	0,01	1 932	0,02	2 282	0,02	2 695	0,02	3 183	0,03	3 453	0,03	4 544	0,04	2 873	0,02	2 139	0,02	1 372	0,01	2 737	0,02	1 854	0,01
Ogólnounijna kwota ODA	35 929	0,35	46 717	0,43	49 306	0,42	47 638	0,39	52 303	0,42	51 791	0,44	56 640	0,46	56 258	0,45	55 257	0,43	56 877	0,43	59 313	0,43	67 888	0,47	77 579	0,53	75 724	0,50

Tabela nr 2: Kwota ODA (netto) przekazana przez poszczególne państwa członkowskie UE na rzecz krajów najsłabiej rozwiniętych (LDC) w latach 2014-2016

Państwo członkowskie	2014		2015		2016	
	ODA na rzecz LDC (mln EUR)	Udział ODA na rzecz LDC w DNB (% DNB)	ODA na rzecz LDC (mln EUR)	Udział ODA na rzecz LDC w DNB (% DNB)	ODA na rzecz LDC (mln EUR)	Udział ODA na rzecz LDC w DNB (% DNB)
Austria	272,7	0,08	200,4	0,06	226,3	0,06
Belgia	625,0	0,16	549,5	0,13	576,5	0,15
Bulgaria	8,3	0,02	7,6	0,02	13,6	0,03
Chorwacja	1,9	0,00	6,4	0,01	7,5	0,02
Cypr	2,9	0,02	3,6	0,02	3,6	0,02
Republika Czeska	38,6	0,03	37,1	0,02	49,9	0,03
Dania	678,0	0,26	549,5	0,20	589,7	0,21
Niemcy	6,4	0,03	5,3	0,03	6,3	0,03
Finlandia	427,7	0,21	386,9	0,18	292,2	0,13
Francja	1 924,4	0,09	2 142,9	0,10	1 901,9	0,08
Niemcy	2 889,1	0,10	2 340,0	0,08	3 239,3	0,10
Grecja	37,4	0,02	34,3	0,02	42,7	0,02
Węgry	21,6	0,02	23,4	0,02	36,2	0,03
Irlandia	299,5	0,18	310,7	0,15	324,5	0,14
Włochy	724,4	0,04	784,6	0,05	886,9	0,05

Państwo członkowskie	2014		2015		2016	
	ODA na rzecz LDC (mln EUR)	Udział ODA na rzecz LDC w DNB (% DNB)	ODA na rzecz LDC (mln EUR)	Udział ODA na rzecz LDC w DNB (% DNB)	ODA na rzecz LDC (mln EUR)	Udział ODA na rzecz LDC w DNB (% DNB)
Łotwa	4,2	0,02	4,2	0,02	5,4	0,02
Litwa	7,0	0,02	8,2	0,02	9,3	0,03
Luksemburg	129,8	0,43	138,8	0,40	148,6	0,42
Malta	1,5	0,02	1,9	0,02	0,9	0,01
Niderlandy	844,4	0,13	934,4	0,14	1 071,3	0,15
Polska	98,0	0,02	112,8	0,03	166,2	0,04
Portugalia	89,7	0,05	81,1	0,05	90,1	0,05
Rumunia	25,5	0,02	27,8	0,02	35,4	0,02
Republika Słowacka	13,2	0,02	16,7	0,02	17,1	0,02
Słowenia	8,1	0,02	8,6	0,02	12,0	0,03
Hiszpania	367,0	0,03	279,7	0,03	512,3	0,05
Szwecja	1 226,8	0,29	1 328,1	0,29	1 271,1	0,27
Zjednoczone Królestwo	4 983,2	0,24	5 514,7	0,23	5 087,0	0,22
OGÓŁEM ODA przekazana przez UE28 na rzecz LDC	15 756,3	0,11	15 838,8	0,11	16 624,1	0,11